

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)
της 14ης Νοεμβρίου 2006 *

Στην υπόθεση T-138/02,

Nanjing Metalink International Co. Ltd, με έδρα το Nanjing (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τον P. Waer, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον S. Marquardt, επικουρούμενο από τον G. Berrisch, δικηγόρο,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον T. Scharf και την S. Meaney,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 215/2002 του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηρομολυβδαινίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 35, σ. 1), καθόσον επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών σιδηρομολυβδαινίου που προέρχονται από την παραγωγή της προσφεύγουσας,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, την I. Pelikánová και τον Σ. Παπασάββα, δικαστές,
γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 16ης Νοεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), έχει τίτλο «Καθορισμός του ντάμπινγκ».

2 Προκειμένου να καθοριστεί η ύπαρξη ντάμπινγκ, το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού προβλέπει στις παραγράφους 1 έως 6 τους γενικούς κανόνες σχετικά με τη μέθοδο του καθορισμού του ύψους της αποκαλούμενης «κανονικής αξίας», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

3 Το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού προβλέπει έναν ειδικό κανόνα σχετικά με τη μέθοδο καθορισμού αυτής της κανονικής αξίας για τις εισαγωγές από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς. Η διάταξη αυτή, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 905/98 του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 1998 (ΕΕ L 128, σ. 18), και με τον κανονισμό (ΕΚ) 2238/2000 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2000 (ΕΕ L 257, σ. 2), είχε, υπό στοιχείο α', κατά την κίνηση της διαδικασίας που κατέληξε στον προσβαλλόμενο κανονισμό στην παρούσα υπόθεση, ως εξής:

«Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση [...]»

4 Οι διατάξεις του άρθρου 7, στοιχεία β' και γ', του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού περιλαμβάνουν παρέκκλιση σε σχέση με τις διατάξεις της παραγράφου 7, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού. Προβλέπουν:

«β) Στις έρευνες αντιντάμπινγκ που αφορούν τις εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, η κανονική αξία θα προσδιορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6 [του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού], εάν αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που θα υποβάλλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα και

με βάση τα κριτήρια και διαδικασίες που περιλαμβάνονται στο στοιχείο γ', ότι υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς [...]. Άλλως εφαρμόζονται οι κανόνες [που καθορίζονται στο στοιχείο] α'.

γ) Ένας ισχυρισμός κατά [την παράγραφο 7] στοιχείο β' γίνεται γραπτώς και πρέπει να δίδει επαρκείς αποδείξεις ότι ο παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, ήτοι:

— οι επιχειρηματικές αποφάσεις για τιμές, κόστος και εισροές, π.χ. πρώτες ύλες, τεχνολογία, εργατικό δυναμικό, εκροές, πωλήσεις και επενδύσεις, λαμβάνονται βάσει στοιχείων από την αγορά, όσον αφορά την προσφορά και τη ζήτηση, χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση, ενώ το κόστος των σημαντικότερων εισροών πρέπει να εκφράζει σε μεγάλο βαθμό τις τιμές στην αγορά,

— [...]

Η απόφαση ότι ο παραγωγός πληροί τα ανωτέρω κριτήρια [στοιχείο γ'] θα ληφθεί εντός τριμήνου από την έναρξη της έρευνας, αφού ζητηθεί συγκεκριμένα η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και αφού δοθεί στην κοινοτική βιομηχανία η δυνατότητα να λάβει θέση. Η απόφαση θα παραμείνει σε ισχύ καθόλη τη διάρκεια της έρευνας.»

5 Εξάλλου, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Μετά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή, ενεργώντας σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, αρχίζει έρευνα σε επίπεδο Κοινότητας. Η έρευνα αυτή αφορά τόσο το

ντάμπινγκ, όσο και τη ζημία, και διεξάγεται και για τα δύο ταυτοχρόνως. Προκειμένου να εξαχθούν αντιπροσωπευτικά συμπεράσματα, επιλέγεται μια περίοδος έρευνας η οποία, στην περίπτωση του ντάμπινγκ, συνήθως καλύπτει διάστημα όχι βραχύτερο των έξι μηνών αμέσως πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Κατά κανόνα, τυχόν πληροφορίες που αναφέρονται σε χρονικό διάστημα μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας δεν λαμβάνονται υπόψη.»

- 6 Τέλος, το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού διαλαμβάνει:

«Η ανάγκη διατήρησης σε ισχύ δεδομένου μέτρου είναι επίσης δυνατόν να αποτελέσει αντικείμενο επανεξέτασης, όταν κρίνεται δικαιολογημένη, με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή, ακόμη, εφόσον έχει παρέλθει εύλογο χρονικό διάστημα ενός τουλάχιστον έτους από την επιβολή του οριστικού μέτρου, μετά από αίτηση οποιουδήποτε εξαγωγέα ή εισαγωγέα ή των κοινοτικών παραγωγών, η οποία περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν τη σκοπιμότητα μιας τέτοιας ενδιάμεσης επανεξέτασης.

Ενδιάμεση επανεξέταση αρχίζει όταν [...] το υφιστάμενο μέτρο δεν αρκεί ή δεν αρκεί πλέον για την εξουδετέρωση των ζημιολογών συνεπειών του ντάμπινγκ.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 7 Η προσφεύγουσα είναι κινέζικη εταιρία η οποία παράγει και εξάγει, ιδίως, προς την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, σιδηρομολυβδαίνιο.

- 8 Στις 9 Νοεμβρίου 2000, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές σιδηρομολυβδαινίου καταγωγής Κίνας (ΕΕ C 320, σ. 3).
- 9 Η έρευνα που άρχισε στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής αφορούσε την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 1999 έως 30 Σεπτεμβρίου 2000 (στο εξής: περίοδος έρευνας).
- 10 Κατά την έναρξη της έρευνας, η Επιτροπή απέστειλε στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ερωτηματολόγια ως προς το καθεστώς οικονομίας της αγοράς, που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού. Η προσφεύγουσα συμπλήρωσε ένα τέτοιο ερωτηματολόγιο και ζήτησε να υπαχθεί στο καθεστώς αυτό. Με έγγραφο της 21ης Μαρτίου 2001, η Επιτροπή δέχθηκε αυτό το αίτημα.
- 11 Στις 3 Αυγούστου 2001, η επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1612/2001, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηρομολυβδαινίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 214, σ. 3, στο εξής: προσωρινός κανονισμός). Η αιτιολογική σκέψη 24 του κανονισμού αυτού διαλαμβάνει ότι μόνον η προσφεύγουσα πληρούσε τις προϋποθέσεις για να τύχει του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς.
- 12 Για την προσφεύγουσα, ο προσωρινός δασμός που θεσπίστηκε με το άρθρο 1 του προσωρινού κανονισμού ανερχόταν στο 3,6 %. Για τρεις άλλες ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, ο προσωρινός δασμός ανερχόταν αντιστοίχως στο 9,8, 12,7 και 17,2 %. Για όλες τις άλλες ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, ο δασμός ανερχόταν σε 26,3 %.
- 13 Στις 28 Ιανουαρίου 2002, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 215/2002, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ

στις εισαγωγές σιδηρομολυβδαινίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 35, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Οι αιτιολογικές σκέψεις 11 έως 17 του προσβαλλόμενου κανονισμού διαλαμβάνουν:

«(11) Όπως διαπιστώθηκε, μετά τη δημοσίευση του προσωρινού κανονισμού, διοργανώθηκε στο Εμπορικό Επιμελητήριο Μετάλλων της Κίνας [...] συνεδρίαση, η οποία οδήγησε στη δημιουργία ομίλου Κινέζων παραγωγών σιδηρομολυβδαινίου [...]. Οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί έτυχαν συγκεκριμένων εξαγωγικών χορηγήσεων, οι οποίες φαίνεται ότι καθορίστηκαν με βάση το επίπεδο του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ [...]. Η εταιρεία στην οποία είχε χορηγηθεί το καθεστώς χώρας με οικονομία της αγοράς και η οποία υπόκειτο στο χαμηλότερο δασμό (3,6 %) [δηλαδή η προσφεύγουσα] έλαβε ποσόστωση κατά την εξαγωγή μεγαλύτερη από την ικανότητα παραγωγής που διαθέτει [...]. Επιπλέον, ένας από τους δεδηλωμένους στόχους του ομίλου είναι να αποφύγει τους δασμούς αντιντάμπινγκ.

(12) Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη [...] είχαν τη δυνατότητα να διατυπώσουν τη γνώμη τους σχετικά με τα συμπεράσματα αυτά. Εν συνεχεία ελήφθησαν παρατηρήσεις από όλα τα μέρη με εξαίρεση το Εμπορικό Επιμελητήριο. [...]

(13) [...] [Ο] εν λόγω διακανονισμός είναι σαφώς ασυμβίβαστος με το κριτήριο του ελεύθερου καθορισμού των τιμών εξαγωγής και των ποσοτήτων, το οποίο πρέπει να πληρούται για τη χορήγηση ή τη διατήρηση της ατομικής μεταχείρισης. Εξάλλου, οι εξαγωγικοί αυτοί περιορισμοί που υιοθετήθηκαν υπό την αιγίδα του Εμπορικού Επιμελητηρίου, σε συνεργασία με διάφορες κρατικές εταιρείες, υποδηλώνουν σαφώς σημαντική κρατική παρέμβαση και σοβαρό κίνδυνο καταστράτηγησης των δασμών. Επιπλέον, ένα τέτοιο σύμφωνο αποτελεί σαφή και εκ προθέσεως προσπάθεια να διοχετευθούν οι εξαγωγές μίας εταιρείας μέσω μίας άλλης που υπόκειται σε χαμηλότερο δασμό αντιντάμπινγκ ώστε να αποφευχθούν ακριβώς οι δασμοί αυτοί. [...]

(15) Όσον αφορά το καθεστώς οικονομίας της αγοράς που χορηγήθηκε [στην προσφεύγουσα] υπενθυμίζεται ότι η εταιρεία αυτή δήλωσε στην απάντησή της στο

ερωτηματολόγιο ότι οι αποφάσεις της σχετικά, μεταξύ άλλων, την παραγωγή και τις πωλήσεις ελήφθησαν σε συνάρτηση με τις ενδείξεις της αγοράς που αντικατοπτρίζουν τη ζήτηση και την προσφορά, χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση. Υπογραμμίζεται επίσης ότι η χορήγηση του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς πρέπει να βασίζεται, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 7 του βασικού κανονισμού, σε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που δηλώνουν σαφώς ότι ο παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Ωστόσο, στη συγκεκριμένη περίπτωση, διαπιστώνεται ότι η [προσφεύγουσα] ευθυγραμμίζει τις δραστηριότητές της και τις εμπορικές αποφάσεις της όχι μόνο με εκείνες των εταιρειών που δεν πληρούσαν τα κριτήρια του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς αλλά και με εκείνες των κρατικών επιχειρήσεων που δεν συνεργάστηκαν στη διαδικασία. [...] Οι πρακτικές αυτές είναι σαφώς αντίθετες προς τις προηγούμενες δηλώσεις της και ασυμβίβαστες με ένα από τα κυριότερα κριτήρια χορήγησης του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς, σύμφωνα με το οποίο οι αποφάσεις που αφορούν, μεταξύ άλλων, τις τιμές, την παραγωγή και τις πωλήσεις λαμβάνονται σε συνάρτηση με τις ενδείξεις της αγοράς.

(16) Για να αξιολογήσει κατά πόσον μπορεί να χορηγηθεί το καθεστώς οικονομίας της αγοράς σε μία εταιρεία, η Επιτροπή συνάγει τα συμπεράσματά της με βάση κυρίως την κατάσταση που σημειώθηκε κατά την περίοδο της έρευνας (ΠΕ). Αν πληρούνται τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού κατά την περίοδο αυτή, η Επιτροπή μπορεί ευλόγως να υποθέσει ότι η εταιρεία θα λειτουργήσει και στο μέλλον με επαρκή βαθμό ανεξαρτησίας από το κράτος και σύμφωνα με τα κριτήρια της οικονομίας της αγοράς. Ωστόσο, στη συγκεκριμένη υπόθεση, η εταιρεία που φαινόταν ότι λειτουργούσε υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς κατά την ΠΕ, άλλαξε τη συμπεριφορά της όταν της χορηγήθηκε ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ. Συνεπώς, είναι προφανές ότι η εταιρεία αυτή δεν λειτουργεί πλέον σύμφωνα με τις αρχές της οικονομίας της αγοράς, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού αλλά, αντίθετα, υπόκειται σε εξωτερική παρέμβαση και συμμετέχει σε εξαγωγικούς περιορισμούς ως προς τις τιμές και τις ποσότητες. Φαίνεται επίσης ότι η εταιρεία δεν λειτουργεί χωρίς σημαντικές κρατικές παρεμβάσεις. Οι πληροφορίες που αφορούν περίοδο μεταγενέστερη της ΠΕ δεν πρέπει κατά κανόνα να λαμβάνονται υπόψη, αλλά υπό τις εξαιρετικές αυτές συνθήκες, είναι σκόπιμο να ληφθούν υπόψη οι νέες αυτές εξελίξεις που έχουν ως αποτέλεσμα να καταστήσουν αβάσιμα τα συμπεράσματα που καθορίστηκαν στο προηγούμενο στάδιο.

(17) Βάσει των νέων αυτών στοιχείων, συνάγεται επομένως το συμπέρασμα ότι τα πορίσματα τα σχετικά με τη χορήγηση καθεστώτος οικονομίας της αγοράς στην εν

λόγω εταιρεία δεν μπορούν πλέον να διατηρηθούν. Επιπλέον, δεν είναι πλέον κατάλληλος ο ατομικός δασμός για την εν λόγω εταιρεία. Επομένως, ανακαλείται το καθεστώς που είχε χορηγηθεί προηγουμένως στη [ν προσφεύγουσα] και η εταιρεία αυτή θα υπόκειται πλέον στο εθνικό περιθώριο ντάμπινγκ που υπολογίζεται για την Κίνα.»

- 14 Τα άρθρα 1 και 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζουν:

«Άρθρο 1

1. Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηρομολυβδαινίου [...] καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

2. Ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται στην καθαρή τιμή "ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας", πριν από την καταβολή δασμού, για το προϊόν που περιγράφεται στην παράγραφο 1 καθορίζεται σε 22,5 %.

[...]

Άρθρο 2

Εισπράττονται οριστικά τα ποσά που καταβλήθηκαν ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, σύμφωνα με τον προσωρινό κανονισμό, είτε με το δασμολογικό συντελεστή που καθορίζεται στο άρθρο 1 είτε με τον συντελεστή του προσωρινού δασμού σε περίπτωση που αυτός είναι χαμηλότερος. Αποδεσμεύονται τα ποσά που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση και υπερβαίνουν τον οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ.»

Διαδικασία

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Απριλίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 16 Στις 4 Ιουλίου 2002, το Συμβούλιο κατέθεσε το υπόμνημά του αντικρούσεως.
- 17 Στις 6 Αυγούστου 2002, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει προς υποστήριξη του Συμβουλίου.
- 18 Στις 3 Σεπτεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα κατέθεσε το υπόμνημα απαντήσεως.
- 19 Με διάταξη της 7ης Οκτωβρίου 2002, ο πρόεδρος του δεύτερου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση της Επιτροπής. Ωστόσο, η τελευταία παραιτήθηκε από την υποβολή υπομνήματος παρεμβάσεως.
- 20 Στις 23 Οκτωβρίου 2002, το Συμβούλιο κατέθεσε το υπόμνημα ανταπαντήσεως.
- 21 Με έγγραφα της 27ης Νοεμβρίου και της 19ης Δεκεμβρίου 2003, το Συμβούλιο, αιτήσκει του Πρωτοδικείου, κατέθεσε τα παραρτήματα του υπομνήματος αντικρούσεως. Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου έταξε εν συνεχεία προθεσμία προκειμένου να παράσχει τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να συμπληρώσει το υπόμνημα απαντήσεως, στο μέτρο που τα παραρτήματα αυτά περιελάμβαναν νέα στοιχεία. Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν κατέθεσε παρατηρήσεις.

- 22 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους και απάντησαν στις γραπτές και προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 16ης Νοεμβρίου 2004.

Αιτήματα των διαδίκων

- 23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει το άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού καθόσον θεσπίζει δασμό αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών σιδηρομολυβδαινίου που προέρχονται από την παραγωγή της,
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 24 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 25 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται δύο λόγους. Ο πρώτος διαιρείται σε δύο σκέλη, που αντλούνται αντιστοίχως από παράβαση του

άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο υπερέβη τις εξουσίες του.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 26 Προκαταρκτικά, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι αμφισβητεί τα περιστατικά που αναφέρονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό σε σχέση με την αναγνώριση καθεστώτος οικονομίας της αγοράς. Το γεγονός ότι δεν προέβαλε σχετικό λόγο δεν θα πρέπει να ερμηνευθεί ως αναγνώριση των περιστατικών αυτών.
- 27 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, αντιτάσσει ότι τα περιστατικά που αναφέρονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό πρέπει να τεκμαίρονται ακριβή, στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν προσδίδει καμιά νομική συνέπεια στην αμφισβήτησή τους.

Επί του πρώτου λόγου

— Επί του πρώτου σκέλους, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού

- 28 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, με την ανάκληση του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς που της είχε χορηγηθεί κατά τη διάρκεια της έρευνας, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που η

τελευταία περίοδος της διατάξεως αυτής ορίζει, χωρίς παρέκκλιση, ότι η δοθείσα λύση σε σχέση με το καθεστώς ελεύθερης οικονομίας θα παραμείνει σε ισχύ καθόλη τη διάρκεια της έρευνας.

29 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού παρέχει προδήλως πρόσφορο μέσο προς επανεξέταση των προγενέστερων μέτρων, σε οποιοδήποτε χρόνο και κατόπιν πρωτοβουλίας των κοινοτικών οργάνων, που θα διασφαλίζει την τήρηση των διαδικαστικών κανόνων του βασικού κανονισμού.

30 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, αμφισβητεί το βάσιμο αυτού του σκέλους του λόγου ακυρώσεως.

— Επί του δεύτερου σκέλους, που αντλείται από παράβαση των άρθρων 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού

31 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, στηριζόμενο σε περιστατικά προγενέστερα της περιόδου έρευνας για να της αφαιρέσει το καθεστώς ελεύθερης οικονομίας και για να επιβάλει δασμούς αντιντάμπινγκ σαφώς υψηλότερους επί των εισαγωγών σιδηρομολυβδαινίου που προέρχονται από την παραγωγή της, παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

32 Συγκεκριμένα, οι αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 1996, T-161/94, Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1996, σ. II-695), και της 20ής Ιουνίου 2001, T-188/99, Euroalliages κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-1757), καταδεικνύουν ότι οι μόνες εξαιρέσεις που επιτρέπει ο όρος «κατά κανόνα» του

άρθρου 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αφορά μόνον τις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας στοιχεία λαμβάνονται υπόψη προκειμένου το Συμβούλιο να παραιτηθεί από την επιβολή ή τη διατήρηση δασμών αντιντάμπινγκ.

- 33 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι από τις αποφάσεις αυτές προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο προσδίδει πολύ μεγάλη σημασία στο ότι, για να μπορούν να επιβληθούν ή να διατηρηθούν δασμοί αντιντάμπινγκ, τα ασκούντα επιρροή περιστατικά διαπιστώθηκαν με έρευνα, η οποία ωστόσο δεν πραγματοποιήθηκε εν προκειμένω.
- 34 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, αμφισβητεί το βάσιμο του σκέλους αυτού του λόγου ακυρώσεως.

Επί του δεύτερου λόγου, που αντλείται από το ότι το Συμβούλιο υπερέβη τις εξουσίες του

- 35 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αφαιρώντας το καθεστώς οικονομίας της αγοράς που της είχε χορηγηθεί κατά τη διάρκεια της έρευνας, το Συμβούλιο υπερέβη τις εξουσίες του, κατά το μέτρο που ο βασικός κανονισμός δεν προβλέπει διαδικασία για μια τέτοια αφαίρεση κατά τη διάρκεια της έρευνας και κατά το μέτρο, αντιθέτως, που το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού απαγορεύει ρητώς μια τέτοια αφαίρεση.
- 36 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, αμφισβητεί το βάσιμο του παρόντος λόγου.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 37 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αντλείται από το ότι, αφαιρώντας το καθεστώς που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Συμβούλιο υπερέβη τις εξουσίες του.
- 38 Όμως, αν έπρεπε να συναχθεί ότι, ανακαλώντας το καθεστώς που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, θα έπρεπε επίσης να συναχθεί ότι, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Συμβούλιο υπερέβη τις εξουσίες του. Αντιστρόφως, αν έπρεπε να θεωρηθεί ότι το Συμβούλιο δεν παρέβη τη διάταξη αυτή, τούτο συνεπάγεται ότι δεν έχει υπερβεί εν προκειμένω τις εξουσίες του.
- 39 Κατά συνέπεια, αφού ο δεύτερος λόγος δεν προσθέτει τίποτε στο πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου, όπως παρατήρησε το Συμβούλιο, επιβάλλεται οι δύο λόγοι να εξεταστούν από κοινού.

Επί των αιτιάσεων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου και του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, που αντλούνται αντιστοίχως από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και από υπέρβαση εξουσίας

- 40 Επιβάλλεται να παρατηρηθεί, πρώτον, ότι από το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η μέθοδος προσδιορισμού της κανονικής αξίας διαφέρει αναλόγως του αν οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί αποδεικνύουν ή όχι

ότι πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού και, επομένως, τους όρους της οικονομίας της αγοράς που ισχύουν ως προς αυτούς. Συγκεκριμένα, όταν θεωρείται ότι ένας παραγωγός λειτουργεί υπό τους όρους οικονομίας της αγοράς, η κανονική αξία των προϊόντων του προσδιορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που έχουν εφαρμογή στις χώρες οι οποίες έχουν οικονομία της αγοράς, στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού. Αντιθέτως, όταν δεν γίνεται δεκτό ότι ο παραγωγός λειτουργεί υπό τους όρους οικονομίας της αγοράς, η κανονική αξία προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

41 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού μέθοδος προσδιορισμού της κανονικής αξίας ενός προϊόντος αποτελεί εξαίρεση από την ειδική μέθοδο που προβλέπεται προς τούτο στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, η οποία εφαρμόζεται κατ' αρχήν στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν διαθέτουν οικονομία της αγοράς (απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Οκτωβρίου 2004, T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2004, σ. II 3663, σκέψη 50).

42 Το αρχικό κείμενο του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 905/98 και, εν συνεχεία, με τον κανονισμό 2238/2000, επειδή το Συμβούλιο έκρινε ότι οι μεταρρυθμίσεις που είχαν συντελεστεί σε ορισμένες χώρες, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η Κίνα, είχαν μεταβάλει ουσιωδώς την οικονομία των χωρών αυτών και οδήγησαν στην εμφάνιση επιχειρήσεων που λειτουργούν υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 905/98 τονίζει τη σημασία της αναθεώρησης της κοινοτικής πρακτικής αντιντάμπινγκ έναντι των χωρών αυτών, διευκρινίζοντας ότι η κανονική αξία ενός προϊόντος μπορεί να καθορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που εφαρμόζονται σε χώρες με οικονομία αγοράς όταν αποδεικνύεται ότι επικρατούν συνθήκες αγοράς για έναν ή περισσότερους παραγωγούς που υπόκεινται σε έρευνα ως προς την κατασκευή και την πώληση του σχετικού προϊόντος. Κατά την έκτη αιτιολογική σκέψη του ίδιου κανονισμού, «η εξέταση για το αν επικρατούν συνθήκες της αγοράς γίνεται με βάση δεόντως αιτιολογημένους

ισχυρισμούς που θα υποβάλλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα, οι οποίοι επιθυμούν να επωφεληθούν από τη δυνατότητα καθορισμού της κανονικής αξίας [του επίμαχου προϊόντος] με βάση τους κανόνες που ισχύουν σε χώρες με οικονομία αγοράς» (απόφαση Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 51).

- 43 Όπως παρατήρησε το Συμβούλιο, αφότου επέβαλε την επιλογή της μεθόδου που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, η δοθείσα λύση στο ερώτημα αν ο παραγωγός για τον οποίο πρόκειται λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς έχει επίπτωση στον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και, επομένως, στο ύψος του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλει το Συμβούλιο. Εξάλλου, η χορήγηση του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς συνεπάγεται επίσης συνέπειες ως προς τον τρόπο με τον οποίο θα διεξαχθεί η έρευνα, εφόσον, όταν γίνεται εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή προσδιορίζει την κανονική αξία με βάση τις πληροφορίες που γνωστοποίησε ο ενδιαφερόμενος εξαγωγέας και μπορεί, προς τούτο, να εξακριβώσει την ακρίβειά τους. Αντιθέτως, τούτο δεν συμβαίνει στην περίπτωση που η κανονική αξία προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.
- 44 Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι το ζήτημα αν ο ενδιαφερόμενος παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς πρέπει να επιλυθεί εντός τριμήνου από την έναρξη της διαδικασίας και η ληφθείσα απόφαση θα παραμείνει σε ισχύ καθόλη τη διάρκεια της έρευνας. Η διάταξη αυτή έχει ιδίως ως σκοπό να διασφαλίζει ότι αυτό το ζήτημα δεν επιλύεται σε συνάρτηση με το αποτέλεσμα του επί του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ. Έτσι, η τελευταία περίοδος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού απαγορεύει στα κοινοτικά όργανα να επανεξετάζουν τις πληροφορίες που διαθέτουν ήδη κατά τον αρχικό προσδιορισμό του καθεστώτος της επιχειρήσεως που λειτουργεί σε οικονομία αγοράς.
- 45 Τούτου δοθέντος, η τελευταία περίοδος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια η κανονική αξία να προσδιορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που έχουν εφαρμογή στις χώρες

οικονομίας της αγοράς όταν προκύπτει, κατά τη διάρκεια της έρευνας και, ενδεχομένως, μετά τη θέσπιση προσωρινών μέτρων, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού.

46 Πράγματι, το άρθρο 7, στοιχείο α', του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού προβλέπει ειδική μέθοδο προσδιορισμού της κανονικής αξίας σε περίπτωση εισαγωγών προελεύσεως χωρών που δεν έχουν οικονομία της αγοράς, ακριβώς λόγω του γεγονότος ότι οι πληροφορίες επί των οποίων βασίζεται ο προσδιορισμός της κανονικής αξίας, όπως προβλέπεται στις παραγράφους 1 έως 6 του ίδιου αυτού άρθρου, δεν θεωρούνται ότι αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για τους σκοπούς υπολογισμού της κανονικής αξίας. Όμως, καίτοι η παράγραφος 7, στοιχείο β', του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού προβλέπει, για ορισμένες χώρες, παρέκκλιση από τον τρόπο προσδιορισμού της κανονικής αξίας του άρθρου 7, στοιχείο α', η παρέκκλιση αυτή πρέπει να ερμηνεύεται στενά (απόφαση Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 50) και δεν μπορεί, κατά συνέπεια, να εφαρμόζεται όταν, κατόπιν μεταβολών της πραγματικής καταστάσεως ή της αποκαλύψεως νέων στοιχείων τα οποία δεν μπορούσαν λογικώς να είναι γνωστά στην Επιτροπή κατά τον προσδιορισμό του καθεστώτος της επιχειρήσεως που λειτουργεί σε οικονομία αγοράς εντός των τριών μηνών από της ενάρξεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος παραγωγός δεν πληροί τα κριτήρια τα οποία πρέπει να συγκεντρώνει μια επιχείρηση που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

47 Βάσει των προεκτεθέντων, η τελευταία περίοδος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει στα κοινοτικά όργανα να επανεκτιμήσουν τα στοιχεία που είχαν στη διάθεσή τους κατά τον αρχικό προσδιορισμό του καθεστώτος της επιχειρήσεως που λειτουργεί σε οικονομία της αγοράς. Ωστόσο, η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει όπως η χορήγηση του καθεστώτος της επιχειρήσεως που λειτουργεί σε οικονομία αγοράς μη διατηρείται όταν η μεταβολή της πραγματικής καταστάσεως βάσει της οποίας είχε χορηγηθεί το καθεστώς αυτό δεν επιτρέπει πλέον να θεωρείται ότι ο ενδιαφερόμενος παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

48 Εν προκειμένω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι με τον προσβαλλόμενο κανονισμό διαπιστώθηκε ότι, λίγο χρόνο μετά την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ,

η προσφεύγουσα συμμετέσχε σε όμιλο κινέζων παραγωγών σιδηρομολυβδαινίου που οργανώθηκε υπό την αιγίδα του εμπορικού επιμελητηρίου μετάλλων της Κίνας, στο πλαίσιο του οποίου χορηγήθηκαν στους ενδιαφερόμενους παραγωγούς ατομικές ποσότητες εξαγωγής που φαίνεται ότι είχαν καθοριστεί σε συνάρτηση με το ύψος προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που τους επιβλήθηκε.

- 49 Με την αιτιολογική σκέψη 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο παρατήρησε ότι, καίτοι η προσφεύγουσα δήλωσε «ότι οι αποφάσεις της σχετικά, μεταξύ άλλων, τις τιμές, την παραγωγή και τις πωλήσεις ελήφθησαν σε συνάρτηση με τις ενδείξεις της αγοράς [...] και χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση», αυτή ωστόσο «ευθυγράμμισε τις δραστηριότητές της και τις εμπορικές αποφάσεις της όχι μόνο με εκείνες των εταιριών που δεν πληρούσαν τα κριτήρια του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς αλλά και με εκείνες των κρατικών επιχειρήσεων που δεν συνεργάστηκαν στη διαδικασία» και, «[ε]πιπλέον, [φαινόταν] διατεθειμένη να πραγματοποιήσει εξαγωγές προϊόντων που δεν [ήταν] σε θέση να παραγάγει με τις ελάχιστες τιμές που είχε καθορίσει ο όμιλος.» Το Συμβούλιο θεώρησε έτσι ότι «οι πρακτικές αυτές ήσαν σαφώς αντίθετες προς τις προηγούμενες δηλώσεις [της προσφεύγουσας], και ασυμβίβαστες με ένα από τα κυριότερα κριτήρια χορήγησης του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς, σύμφωνα με το οποίο οι αποφάσεις που αφορούν, μεταξύ άλλων, τις τιμές, την παραγωγή και τις πωλήσεις λαμβάνονται σε συνάρτηση με τις ενδείξεις της αγοράς.»

- 50 Στην αιτιολογική σκέψη 16 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο προσέθεσε:

«[...] η [προσφεύγουσα] που φαινόταν ότι λειτουργούσε [κατά τις αρχές που διαλαμβάνει το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού] κατά την περίοδο έρευνας, τροποποίησε τη συμπεριφορά της όταν της χορηγήθηκε ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ. Συνεπώς, είναι προφανές ότι η εταιρία αυτή δεν λειτουργεί πλέον σύμφωνα με τις αρχές της οικονομίας της αγοράς, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού αλλά, αντίθετα, υπόκειται σε εξωτερική παρέμβαση και συμμετέχει σε εξαγωγικούς περιορισμούς ως προς τις τιμές και τις ποσότητες. Φαίνεται επίσης ότι η εταιρία δεν λειτουργεί χωρίς σημαντικές κρατικές παρεμβάσεις.»

- 51 Προκύπτει έτσι από τον προσβαλλόμενο κανονισμό ότι η πραγματική βάση επί της οποίας η Επιτροπή στηρίχθηκε προκειμένου να χορηγήσει στην προσφεύγουσα το καθεστώς επιχειρήσεως λειτουργούσας σε οικονομία αγοράς τροποποιήθηκε, μετά την επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, κατόπιν της συμμετοχής της προσφεύγουσας στον όμιλο κινέζων παραγωγών σιδηρομολυβδαινίου.
- 52 Καίτοι η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ακρίβεια των περιστατικών όπως αυτά αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 11 έως 17 του προσβαλλόμενου κανονισμού, επί των οποίων στηρίχθηκε η ανάκληση του καθεστώτος επιχειρήσεως λειτουργούσας σε οικονομία αγοράς, επιβάλλεται ωστόσο η διαπίστωση ότι δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση το υποστατό τους. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η αμφισβήτηση αυτή και το Πρωτοδικείο να στηριχθεί στα περιστατικά όπως αυτά καταδεικνύονται με τον προσβαλλόμενο κανονισμό.
- 53 Επιπροσθέτως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η ανάκληση του καθεστώτος επιχειρήσεως λειτουργούσας σε οικονομία αγοράς προσδίδει απλώς τις συνέπειες, για το μέλλον, της διαπιστωθείσας μεταβολής στις περιστάσεις που ασκούσαν επιρροή. Στο μέτρο επίσης που η ανάκληση του καθεστώτος αυτού αναπτύσσει αποτελέσματα μόνον *ex nunc*, η ανάκληση ουδόλως συνιστά προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων της προσφεύγουσας (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 24 Ιουνίου 1976, 56/75, *Elz* κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1976, σ. 413, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Νοεμβρίου 1994, T-498/93, *Dornonville de la Cour* κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. σ. I-A-257 και II-813, σκέψη 48).
- 54 Ως προς το επιχείρημα που αντλείται από το ότι η ανάκληση του καθεστώτος επιχειρήσεως λειτουργούσας σε οικονομία αγοράς έπρεπε να είχε γίνει στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, πρέπει να σημειωθεί, όπως παρατήρησε το Συμβούλιο, ότι η διάταξη αυτή αφορά τη διαδικασία επανεξετάσεως των οριστικών μέτρων που θεσπίστηκαν κατά το πέρας της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, η διαδικασία επανεξετάσεως αποσκοπεί στην προσαρμογή των επιβληθέντων δασμών στην εξέλιξη, μετά την επιβολή των δασμών αυτών, των στοιχείων στα οποία αυτοί βασίστηκαν (απόφαση

του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 2000, T-7/99, Medici Grimm κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. ΙΙ-2671, σκέψη 82) και συνεπάγεται κανονικά τη χρήση μιας περιόδου έρευνας μεταγενέστερης της επιβολής των οριστικών μέτρων που αποβλέπει να επανεξετάσει. Αντιθέτως, η διαδικασία επανεξετάσεως δεν έχει ως σκοπό να επανεξετάσει τα στοιχεία στα οποία βασίστηκαν οι δασμοί αυτοί όταν τα στοιχεία αυτά παραμένουν αμετάβλητα, αφού μια τέτοια επανεξέταση συνίσταται, στην πραγματικότητα, στην εκ νέου κίνηση της αρχικής διαδικασίας (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση Medici Grimm κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα σκέψη 85).

55 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή έλαβε γνώση των νέων στοιχείων σχετικά με την οργάνωση ομίλου κινέζων παραγωγών σιδηρομολυβδαινίου πριν το τέλος της διαδικασίας αντιντάμπινγκ που είχε ως αποτέλεσμα την επιβολή οριστικού δασμού. Η Επιτροπή και το Συμβούλιο είχαν επομένως την εξουσία, ακόμα και την υποχρέωση, να συναγάγουν τις συνέπειες της νέας αυτής πραγματικής καταστάσεως ήδη από το στάδιο της αρχικής έρευνας, δεδομένου ότι η διαδικασία επανεξετάσεως του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού δεν συνιστά, συναφώς, πρόσφορο πλαίσιο. Εξάλλου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, αν γινόταν δεκτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας, τούτο θα οδηγούσε στο να απαιτείται από το Συμβούλιο να επιβάλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ σε συνάρτηση με μια κανονική αξία η οποία υπολογίστηκε κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Όμως, μια τέτοια συνέπεια δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

56 Επιπροσθέτως, στο μέτρο που η προσφεύγουσα προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων του αμυνομένου, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, εν πάση περιπτώσει, από την αιτιολογική σκέψη 12 του προσβαλλόμενου κανονισμού και τα έγγραφα που επισυνάπτει το Συμβούλιο στο υπόμνημα αντικρούσεως προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να προβάλλει τις παρατηρήσεις της σχετικά με τις συνέπειες που θα αντλούσε η Επιτροπή από τα νέα στοιχεία τα οποία περιήλθαν σε γνώση της. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων του αμυνομένου, όπως αυτά αναγνωρίζονται από τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου και τίθενται σε εφαρμογή με το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. Ι-2069, σκέψη 108, και αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-155/94, Climax Paper κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. ΙΙ-873, σκέψη 116, και Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψεις 288 έως 290).

57 Επομένως, πρέπει να συναχθεί ότι το Συμβούλιο δεν παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού ανακαλώντας, στο στάδιο της αρχικής έρευνας, το καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί σε οικονομία αγοράς, το οποίο είχε χορηγηθεί στην προσφεύγουσα και, επομένως, δεν υπερέβη τις εξουσίες που του παρέχει ο βασικός κανονισμός.

Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού

58 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, στηριζόμενο σε περιστατικά μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας για να ανακαλέσει το καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί σε οικονομία αγοράς και για να επιβάλει δασμό αντιντάμπινγκ σαφώς υψηλότερο επί των εισαγωγών σιδηρομολυβδαινίου που προέρχεται από την παραγωγή της, παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 1, τελευταία περίοδος, του βασικού κανονισμού.

59 Συναφώς, το Πρωτοδικείο είχε την ευκαιρία να παρατηρήσει ότι ο καθορισμός μιας περιόδου έρευνας και η απαγόρευση να ληφθούν υπόψη στοιχεία μεταγενέστερα αυτής αποβλέπουν στο να διασφαλίσουν ότι τα αποτελέσματα της έρευνας είναι αντιπροσωπευτικά και αξιόπιστα (απόφαση Euroalliances κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 74). Πράγματι, η περίοδος έρευνας που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αποβλέπει ιδίως στο να διασφαλίζει ότι τα στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται ο προσδιορισμός του ντάμπινγκ και της ζημίας δεν επηρεάζονται από τη συμπεριφορά των ενδιαφερόμενων παραγωγών που έπεται της κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και, επομένως, ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται μετά το πέρας της διαδικασίας μπορεί όντως να καλύψει τη ζημία που απορρέει από το ντάμπινγκ.

60 Πρέπει επίσης να παρατηρηθεί ότι η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ δεν συνιστά κύρωση για παλαιότερη συμπεριφορά, αλλά μέτρο άμυνας και προστασίας κατά

του αθεμίτου ανταγωνισμού ο οποίος προκύπτει από την πρακτική του ντάμπινγκ. Για να είναι δυνατόν να καθορισθούν οι κατάλληλοι δασμοί αντιντάμπινγκ προς προστασία της κοινοτικής βιομηχανίας από την πρακτική του ντάμπινγκ, είναι απαραίτητο να διεξαχθεί η έρευνα με βάση τις πλέον πρόσφατες, κατά το δυνατόν, πληροφορίες (απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Οκτωβρίου 2000, C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. I-8147, σκέψεις 91 και 92).

- 61 Επομένως, χρησιμοποιώντας τον όρο «κατά κανόνα», το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού επιτρέπει εξαιρέσεις από την απαγόρευση να λαμβάνονται υπόψη πληροφορίες σχετικές με περίοδο μεταγενέστερη της περιόδου έρευνας. Όσον αφορά τις ευνοϊκές περιστάσεις για τις ενδιαφερόμενες από την έρευνα επιχειρήσεις, κρίθηκε ότι δεν μπορεί να εναπόκειται στα κοινοτικά όργανα να λαμβάνουν υπόψη στοιχεία που ανάγονται σε περίοδο μεταγενέστερη της έρευνας, εκτός αν τα στοιχεία αυτά αποκαλύπτουν νέες εξελίξεις οι οποίες καθιστούν προφανώς απρόσφορη τη μελετώμενη επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 88, και Euroalliances κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 75). Αν, αντιθέτως, στοιχεία σχετικά με περίοδο μεταγενέστερη της έρευνας, λόγω του ότι αντικατοπτρίζουν την πραγματική συμπεριφορά των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, καθιστούν δικαιολογημένη την επιβολή ή την αύξηση του δασμού αντιντάμπινγκ, επιβάλλεται η διαπίστωση, βάσει των προεκτεθέντων, ότι τα κοινοτικά όργανα έχουν το δικαίωμα, ακόμα και την υποχρέωση, να λάβουν τούτο υπόψη.
- 62 Εν προκειμένω, όπως έγινε δεκτό στις σκέψεις 48 έως 51 ανωτέρω, από τον προσβαλλόμενο κανονισμό προκύπτει ότι, κατόπιν της συμμετοχής της προσφεύγουσας, μετά την επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, στον όμιλο κινέζων παραγωγών σιδηρομολυβδαινίου, αυτή δεν πληρούσε πλέον τις προϋποθέσεις για να θεωρηθεί και επιχείρηση λειτουργούσα σε οικονομία της αγοράς. Τα στοιχεία αυτά, τα οποία ανάγονται σε περίοδο μεταγενέστερη της έρευνας έπρεπε κατ' ανάγκη να ληφθούν υπόψη από την Επιτροπή και το Συμβούλιο, αφού, αν δεν λαμβάνονταν υπόψη, τούτο θα οδηγούσε στην επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ προδήλως απρόσφορου, εφόσον ο δασμός θα είχε προσδιορισθεί σε συνάρτηση με κανονική αξία υπολογισθείσα κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

- 63 Επομένως, το Συμβούλιο ορθώς εφάρμοσε το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού λαμβάνοντας υπόψη τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στον όμιλο κινέζων παραγωγών σιδηροβολβδαινίου μετά την περίοδο της έρευνας και αφαιρώντας από αυτήν, κατά συνέπεια, το ευεργέτημα του καθεστώτος επιχειρήσεως που λειτουργεί σε οικονομία αγοράς κατά τρόπο που να προλαμβάνει τη θέσπιση προδήλως απρόσφορων οριστικών μέτρων.
- 64 Ως προς το επιχείρημα που αντλείται, στο πλαίσιο της αιτιάσεως σχετικά με την παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, ότι δηλαδή δεν υπήρξε δεύτερη έρευνα διεξαχθείσα στο πλαίσιο ενδιάμεσης επανεξετάσεως βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, επιβάλλεται να παρατηρηθεί, όπως αναφέρθηκε στις σκέψεις 55 και 56, ότι, αφενός, τα νέα στοιχεία σχετικά με την οργάνωση του ομίλου κινέζων παραγωγών σιδηρομολυβδαινίου μπορούσαν να ληφθούν υπόψη πριν την επιβολή οριστικών μέτρων, αφού η διαδικασία ενδιάμεσης επανεξετάσεως δεν συνιστούσε συναφώς κατάλληλο πλαίσιο, και, αφετέρου, οι διαδικαστικές εγγυήσεις είχαν τηρηθεί στο μέτρο που η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να προβάλει τις παρατηρήσεις της επί των νέων αυτών στοιχείων. Από τα στοιχεία που επισυνάπτονται στο υπόμνημα αντικρούσεως προκύπτει επίσης ότι η Επιτροπή προέβη στην εξακρίβωση των πληροφοριών που της είχαν γνωστοποιηθεί, όπως μαρτυρεί η τηλεομοιοτυπία της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Κίνα της 5ης Φεβρουαρίου 2002. Εξάλλου, πρέπει να παρατηρηθεί, και πάλι, ότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί, ενώπιον του Πρωτοδικείου, την ακρίβεια των περιστατικών όπως αυτά αναφέρονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, χωρίς όμως να προσκομίζει κανένα στοιχείο ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση το υποστατό τους.
- 65 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 66 Δεδομένου ότι κανένας από τους προβληθέντες λόγους δεν μπορεί να γίνει δεκτός, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 67 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Εξάλλου, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού αυτού, τα κοινοτικά όργανα τα οποία παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα έξοδά τους.
- 68 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη της στα δικαστικά έξοδα, επιβάλλεται να καταδικαστεί η προσφεύγουσα να φέρει τα έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο. Η Επιτροπή φέρει τα έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα έξοδά της.

Pirrung

Meij

Forwood

Ρελικάνová

Παπασάββας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Νοεμβρίου 2006.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

J. Pirrung